

[Smørum.]

sagde, at hvis det var en væsentlig Hindring for Ændringsforslagets Gennemførelse, skulde det ikke være det afgørende, saa kunde Mejeriorganisationerne selv administrere. Men det kan de ikke gøre, uden at man maa henvende sig paa Kommunekontoret og faa Afskrift af vedkommende Landmænds Skatteopgørelser.

Det ærede Medlem beklagede, at jeg ikke havde motiveret, hvorfor jeg ikke mente, at Venstres Ændringsforslag var formaalstjenligt. Jeg sagde udtrykkeligt, at det at give Tilskud til hele Smørproduktionen, ogsaa den Del, der eksporteres, efter min Mening kunde faa farlige Konsekvenser, og jeg troede ikke, det ærede Medlem var i Stand til at garantere for det modsatte. Jeg tror, at alle kan forstaa det, og at yderligere Motivering ikke var nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at Oppositionspartierne havde vist stor Forhandlingvillighed paa dette som paa andre Omraader. Jeg maa beklage, at det er undgaaet min Opmærksomhed. Oppositionspartierne har stillet nogle Ændringsforslag, som fuldkommen omkalfatrer det Lovforslag, der er forelagt af Regeringen, og naar dette Lovforslag i Forvejen havde faaet Mejeriorganisationernes Tilslutning, skulde man dog mene, det var et egnet Forhandlingsgrundlag for Oppositionspartierne.

I denne Forbindelse kommer jeg til at minde nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde ved Sagens første Behandling. Han udkastede det Spørgsmaal: Hvad er Oppositionspartierne egentlig her i Rigsdagen for? Det ærede Medlem gjorde disse Bemærkninger, fordi der i Pressen havde staaet, at dette Lovforslags Gennemførelse i Forvejen var sikret, idet Regeringspartierne har Flertal i begge Rigsdagens Ting. Hvis det ærede Medlem vil stille det Spørgsmaal ikke alene her, men ude i Befolkningen: Hvad er Oppositionspartierne her i Rigsdagen for? — tror jeg, han vil faa det Svar: I alt Fald ikke for at stille Paradenforslag.

Kyed: Til det ærede Medlem Hr. Smørum skal jeg kun sige, at jeg beklager, at han ikke er klar over vort Ændringsforslags Indhold. Det er et Forslag om Støtte til Raastofproduktionen, til Markafgrøderne, som vi kalder Grovfoder, og jeg kan ikke indse, at det har noget som helst at gøre med udenrigspolitiske Forhold, som baade det ærede Medlem og den højtærede Landbrugsminister i sit Betryk har hæv-

det. Det har ikke Spor mere at gøre med det end det Forslag, der er fremsat fra Regeringspartierne Side, snarere mindre.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der var saa bekymret over Venstres Forslag, som han kaldte et planøkonomisk Forslag, et af de besynderligste Forslag, der var fremsat paa Rigsdagen, skal jeg sige, at vort Forslag er fremtvunget af de Forhold, som Flertalspartierne nu engang har skabt for det danske Erhvervsliv, og vi ønsker ikke en saadan Lov opretholdt et eneste Øjeblik længere, end disse Forhold eksisterer. Det er derfor, det skal have samme Gyldighedsperiode som Valutaloven; naar den naturlige Tilpasning Erhvervene imellem sker, skal den falde bort.

Citatet af A. P. Jacobsen skal jeg ikke gøre meget ved. Jeg skal kun sige, at naar Statskonsulenten spørger om, om man tror, at det danske Landbrug vilde fortsætte med den højt besværlige Driftsgren, Mejeribrugget, hvis det ikke kunde betale sig, saa er det fuldstændig ved Siden af. For hvad er det, der tvinger os til at holde Mælkeproduktionen oppe? Det er jo dette, at vi ikke paa anden Maade kan faa omsat Hovedparten af den danske Avl.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvordan han ellers vil faa den danske Jord udnyttet. Kan vi udnytte hele den danske Jord til Kornavl? Kan vi eksportere Hø eller Roer? Kan vi dyrke flere Sukkerroer, end vi gør i Øjeblikket? Kan vi se vor Fordel ved en Kornproduktion og en Korneksport? Kan et ekstensivt Landbrug opretholde Samfundet? Kan det skaffe de Raastoffer hjem, vi har Brug for, skaffe den Overskudsvaluta, som hele Samfundet har Brug for? Det er ganske udelukket. Jeg ser paa det ikke alene ud fra et ensidigt Landbrugerstandpunkt, men ud fra et nationaløkonomisk Synspunkt, og ingen, som undersøger Sagen til Bunds, tør hævde, at Danmark skulde gaa over til et ekstensivt Landbrug, formindske sin Produktion, formindske sit Valutaoverskud. Hvordan tror man, Levefoden saa vilde blive for denne Befolkning?

Der er et andet Spørgsmaal, der kan stilles i denne Forbindelse, og det er, om det er rimeligt, at Landbruget skal gøres fattigere, fordi det opretholder den for hele Samfundet nødvendige Produktion, at det skal gøres fattigere, fordi der føres en saa ensidig Beskyttelsespolitik. Det er denne Forarmelse af Landbruget, vi værger os imod, og som vort Forslag tilsigter at værges os imod. Man vil nationaløkonomisk set